

- Голод в окупованих рашистами Олешках - евакуація заблокована загарбниками
- Розклад по китайським гастролям Трампа: Коли ти їхав показувати зуби, а тобі показали 400-річне дерево і натякнули на вік твоєї країни
- Езотеричний дефолт Банкової: як відьма Вероніка програмувала віцекоролів на бунт проти гаранта
- Як міжнародний Спецтрибунал готується судити російського диктатора Путіна
- Історія братів із Криму, які відмовилися йти в армію російських окупантів: «Вони катували наш народ, а я піду за них служити?»
- Уроки історії. На дзвін Мотриного монастиря проти більшовиків, денікінців і коцуряків

Розклад по китайським гастролям Трампа: Коли ти їхав показувати зуби, а тобі показали 400-річне дерево і натякнули на вік твоєї країни

КРИЗА | ВС, 2026-05-17 08:30

Після двох днів, які Трамп провів у Пекіні, можна сказати, що Сі та його команда досить чітко розуміли, якого результату прагнуть, а от американська сторона — навряд чи.

Про це в своїй аналітичній статті **пише** директор Берлінського центру Карнегі з вивчення Росії та Європи Олександр Габуєв.

Дональд Трамп і Сі Цзіньпін ледь встигли доторкнутися до десерту («Найкрасивіший у світі шоколадний торт, який ви коли-небудь бачили», — так описував його Трамп), як американському президенту доповіли про успішний ракетний удар по Сирії. Трамп негайно повідомив цю новину китайському колезі, а потім насолоджувався ефектом від демонстрації американської могутності. Це було дев'ять років тому — як зараз зрозуміло, зовсім в іншу епоху.

Тоді Сі, який пробув на посаді генсека лише кілька років, прилетів до США через півсвіту заради кількох годин спілкування з найвпливовішою людиною на планеті у безсмычному маєтку Мар-о-Лаго. Глава Китаю ввічливо посміхався як віршикам китайською, які читала йому онука Трампа Арабелла Кушнер, так і новинам про удари «Томагавками» по військових об'єктах у Сирії без санкції Радбезу ООН.

Щоправда, спроби завоювати прихильність Трампа тоді не надто допомогли. За кілька років США розпочали проти Китаю торговельну війну, і Пекіну довелося йти на поступки та обіцяти

НОВИНИ

- 16:05 Корсун: Чи зміниться державна кадрова політика після "кейсу Єрмака"
- 14:02 Іран стягуватиме плату за підводні інтернет-кабелі через Ормуз
- 12:45 Українці вшановують пам'ять жертв політичних репресій
- 10:01 Ярослав Железняк: Руїна державного управління
- 08:00 Дрони масовано атакували Москву і область, є ураження
- 20:00 У неділю дощитиме вночі на заході та сході України, вдень до ++18...+23°C
- 18:04 Касьянов: Найбільша підлість цієї війни
- 16:05 "Я не можу не критикувати Сирського" - Герой України Дмитро Кашченко про стан справ у ЗСУ
- 14:14 З життя моральних уродів: Єрмак мій кум... Може, коли отримаю нову зарплату, то щось перерахую,- "слуга" Тищенко
- 12:10 РФ повернула Україні тіла 528 загиблих

ПІДПИСКА НА КАНАЛ

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ

РЕКЛАМА

закупувати більше американських товарів, щоб виправити торговельний дисбаланс (потім пандемія надала зручний привід не виконувати цю обіцянку, зафіксовану на папері).

Через дев'ять років Трамп повертається з Китаю не лише з порожніми руками, а й майже з порожніми кишенями, куди китайці поклали лише кілька втішних угод та пакетиків із насінням троянд. Перший за дев'ять років візит президента США до КНР засвідчує новий стан речей у відносинах двох головних держав на планеті — паритет.

Звісно, ситуація ще може змінитися на користь Америки навіть за той час, поки Трамп буде президентом: майбутнє непередбачуване, і жодна система не застрахована від раптових помилок — особливо якщо на її чолі стоїть незмінний лідер за 70, оточений послужливими радниками та ідеями про відновлення колишньої величі. Однак поки що все виглядає так, що в змаганні між Пекіном і Вашингтоном час зараз працює на Китай.

Читайте також: **Маятник параної: чому Трамп, Путін та «цифровий Левіафан» — це симптоми однієї хвороби**

Рідкоземельний брут

Ранньою весною 2024 року чиновники різних китайських відомств та експерти аналітичних центрів, наближених до влади, отримали завдання: підготувати сценарії того, як Пекін повинен поводитися у разі перемоги Трампа на президентських виборах у США. Керівництво цікавило, які кроки може вжити Трамп щодо Китаю і що КНР має робити у відповідь.

На той момент навіть висунення Трампа від Республіканської партії здавалося малоімовірним, з огляду на його репутацію та кілька судових процесів за кримінальними статтями. Принаймні європейські бюрократи почали розглядати перемогу Трампа як можливу лише ближче до листопада 2024 року. «Ми вирішили сприймати риторику Трампа буквально. Тобто те, що він каже, те й робитиме. І навіть гірше. Саме з цього нам треба виходити», — ділився один із китайських аналітиків, який, як і сотні його колег, готував рекомендації для керівництва.

Результати цієї інтелектуальної роботи проявилися у квітні 2025 року, коли Трамп оголосив, що підвищує імпорتنі мита для всього світу, а особливо — для Китаю. Поки інші світові лідери робили емоційні заяви та шукали способи задобрити Білий дім, Пекін реагував холоднокровно. На кожне підвищення імпорتنих мит Пекін відповідав дзеркально, причому оголошував про це не Сі Цзіньпін, а офіційний представник Мінкомерції.

З огляду на те, що США купують у Китаю більше товарів, ніж продають у КНР, мита болючіше вдарили по китайських експортерах. Тому свої відповідні підвищення мит Пекін щоразу доповнював асиметричними нетарифними обмеженнями, багато з яких не оголошувалися офіційно. Головною зброєю відплати стали рідкоземельні метали, де Китай займає близько 90% світового ринку очищення та виготовлення напівфабрикатів.

У підсумку, після кількох етапів ескалації, Білий дім пішов на компроміс, оголосивши в травні 2025 року про повернення мит до рівня, що існував до конфлікту. Китай угоду прийняв. І щоразу, коли Трамп потім погрожував знову підняти мита, Пекін нічого не відповідав, а лише чекав, поки радники американського президента нагадають йому, що без китайських рідкоземельних металів американська промисловість зупиниться, включаючи військово-промисловий комплекс, якому Трамп так прихильний.

Намагаючись зберегти репутацію, глава Мінфіну США Скотт Бессенет запевняв, що Пекін припустився помилки — тепер США разом із союзниками по всьому світу створять альтернативні виробництва та зруйнують китайську монополію на рідкоземельні метали. Але ці слова не переконали не лише Китай, а й американських союзників.

Наприклад, Японія, зіткнувшись із китайськими експортними обмеженнями, ще у 2010 році почала намагатися знизити залежність своєї промисловості від поставок рідкоземельних металів із Китаю. Але за минулі з того часу 15 років досягти вдалося небагато (зниження з 80% до 65%), і то в основному за рахунок перенесення виробничих потужностей до Китаю — ближче до заповітних джерел рідкісних металів.

Події торговельної війни 2025 року показали, що Китай викував зброю геоекономічного стримування і навчився її застосовувати. Світу ще тільки належить побачити, де тепер Китай буде проводити межі можливого, переконавшись, що у нього є свій важкий аргумент у відповідь на важкий аргумент американських санкцій і технологічних обмежень.

Подекуди ця нова реальність уже дається взнаки. Наприклад, у тому, що Трамп, намагаючись покарати імпортними митами тих, хто купує російську нафту, підвищив їх лише для Індії, але не для Китаю. Або в тому, що Вашингтон ніяк не відреагував на готовність Пекіна закупувати російський скраплений газ із проєкту Arctic LNG-2 — із великим дисконтом до ринкової ціни та демонстративним нехтуванням американських заборон.

Читайте також: **Не вірять ні Путіну, ні Трампу: американці виступають за надання більшої військової допомоги Україні**

Кадри вирішують усе

Коли Трамп повернувся до Білого дому, багато хто очікував, що під час другого терміну він серйозно візьметься за Китай, адже саме Пекін є головним суперником Вашингтона у боротьбі за світовий вплив. Тим більше що команда Джо Байдена залишила йому солідний заділ: зміцнені відносини з союзниками в Європі, нове військово-об'єднання AUKUS, до якого увійшли США, Великобританія та Австралія, безпрецедентні технологічні санкції проти КНР, а також зачатки програми з відновлення американського промислового лідерства за допомогою інвестицій в інфраструктуру, зелені технології та фундаментальну науку.

Але кроки першого року президентства Трампа звели цей запас майже до нуля. Білий дім посварився з союзниками, яких раніше хотів залучити до коаліції зі стримування Китаю. Яскравий приклад — Канада. Прем'єр Марк Карні, який виграв там вибори як антипод Трампа, пафосно цитував Гавела в Давосі, але при цьому зайнявся відновленням торговельних та інвестиційних відносин з КНР.

Потенційні вигоди від масштабних програм президентства Байдена, таких як Inflation Reduction Act та CHIPS Act, були зведені нанівець через їхнє невиконання. Зрештою, навіть технологічні санкції проти Китаю Трамп спробував перетворити на інструмент торгу.

Наприклад, Білий дім дозволив Nvidia, світовому лідеру з виробництва чіпів для розвитку штучного інтелекту, продавати свою передову продукцію в Китай — за частку виручки. Щоправда, проблеми у Nvidia в КНР виникли з несподіваного боку — влітку Пекін неформально заборонив своїм держкомпаніям і відомствам закуповувати іноземні чіпи, вимагаючи підтримувати вітчизняних виробників Huawei і SMIC.

Кадрова політика Трампа також не сприяє формуванню будь-якої чіткої стратегії. У свій перший термін він ще міг покладатися на професійну бюрократію, що дісталася від попередників, яка багато в чому підтримувала жорсткий курс щодо Пекіна, — як, наприклад, його тодішній заступник радника з національної безпеки Метт Поттінджер, який мав досвід роботи журналістом у Китаї та служби в розвідці морської піхоти.

Але зараз хрестовий похід Ілона Маска проти «глибинної держави» призвів до того, що в другій адміністрації Трампа вже немає рівних йому фігур. Рада безпеки, яку очолює Марко Рубіо паралельно з роботою держсекретарем, має лише кількох фахівців з питань Китаю на чолі з Іваном Каналатим (також ветераном морської піхоти), а найбільш кваліфіковані держслужбовці активно залишають свої посади заради приватного сектору з у кілька разів вищими зарплатами.

У результаті державний візит, який відбувається раз на каденцію, виявився з американського боку практично непідготовленим — і неодноразово переносився через війну в Ірані, в якій Трамп безглуздо загруз. Спускаючись по трапу в пекінському аеропорту, президент США вже опинився в слабшій позиції, ніж його візаві.

Читайте також: **Війна без перемоги та блокада Ормузької протоки - іранська авантюра обвалила рейтинги Трампа**

Ремонт провалу

Після двох днів, які Трамп провів у Пекіні, можна сказати, що Сі та його команда досить чітко розуміли, якого результату прагнуть, а от американська сторона — навряд чи.

За підсумками візиту Китай виглядає державою, рівною США у світовій ієрархії. Пекін вміло використав перевагу, яку має приймаюча сторона, — причому так, щоб залишити у Трампа найприємніші спогади. У своїх публічних виступах на переговорах Сі сформулював нову формулу взаємодії Китаю зі США: «Відносини конструктивної стратегічної стабільності».

Її ще належить наповнити змістом, але, судячи з висловлювань Сі, Пекін розуміє під цим поняттям збереження статусу-кво, відсутність негативних кроків одне щодо одного, а також налаштованість на пошук компромісів з урахуванням реальності суперництва. Наприклад, Сі публічно визначив одну з червоних ліній: підтримка незалежності Тайваню та порушення стабільності в Тайванській протоці.

На зворотному шляху до США Трамп заявив журналістам, що не буде говорити, чи заступиться Америка за острів, якщо КНР спробує приєднати його силою. Це повернення до традиційної американської риторики «стратегічної невизначеності» і великий крок вперед для Пекіна порівняно з Байденом, який тричі говорив, що США будуть готові силою зброї захищати статус-кво в Тайванській протоці (хоча його радники потім відігравали ці заяви).

В тему: **Чорна скринька Пандори: головні тренди та ризики 2026 року**

Крім того, Трамп вивіз із Пекіна враження, що Сі ставить до проблеми Ірану так само, як і Вашингтон. Китай теж не хоче, щоб Тегеран отримав ядерну зброю, і виступає за якнайшвидше відкриття Ормузької протоки. Все це не новини, а от чи готовий Пекін зробити хоч щось, щоб переконати іранську владу піти на поступки, так і залишилося незрозумілим — судячи з усього, і для самого президента США.

Окрім похвал і розпливчастих обіцянок, Трамп повернеться з деякими угодами — обіцянкою Китаю купити 200 літаків Boeing (ринок чекав 500, тож акції компанії впали на 4%), обіцянками імпортувати більше американської нафти та сої, а також можливим розширенням доступу американських фінансових компаній до внутрішнього ринку КНР. Про багато з цих угод ми поки що знаємо лише зі слів Трампа — китайська влада та згадані компанії зберігають мовчання.

Трампа і Сі на території адміністративного кварталу Чжуннаньхай, 15 травня 2026 року Mark Schiefelbein / AP / Scanpix / LETA

Наприкінці візиту Сі запросив Трампа до комплексу Чжуннаньхай, де мешкають і працюють члени китайського Політбюро. Прогулюючись садами, він показав американському президенту дерево, якому, за словами Сі, 400 років — тобто більше, ніж самим США (напередодні ввечері він сказав, що Китай з його 5000-річною історією та Америка, якій виповнюється 250 років, цілком можуть ужитися на одній планеті). Трампа ж, судячи з відео, опублікованого китайською стороною, більше цікавило, чи багато інших лідерів Сі запрошував у цей сад. «Дуже небагато, — відповів Сі. — Ми сюди запрошуємо рідкісних лідерів. Наприклад, Путіна».

Олександр Габуєв, директор Берлінського центру Карнегі з вивчення Росії та Євразії; опубліковано у виданні **Carnegie Politika**

Читайте також:

- **Крім власне Трампа, ще одними переможцями виборів 2024 року в США стануть психотерапевти**
- **Трампа визначився з напрямком розвитку США - пояснює історик-американіст з ФРН**
- **Гра без козирів: скандал в Овальному кабінеті, його причини та наслідки**
- **Світовий порядок 3.0 чи Хаос**
- **Ажіотаж у тумані транзакціонізму: чому шлях до успіху для Трампа починається в Києві**
- **Після трьох років повномасштабної війни рашистів проти України Захід починає розуміти: він слабший, ніж уявляв**
- **Про мирний план Путіна та страхи Заходу**
- **Американський талібан. Про що тепер мовчатимуть у США**

Читайте «Аргумент» в [Facebook](#) и [Twitter](#)

Если вы заметили ошибку, выделите ее мышкой и нажмите **Ctrl+Enter**.

Коментарі

ВІДЕО

Биківня - територія пам'яті. До Дня пам'яті жертв політичних репресій

Шефір переписав майже всі активи на дружину через тиждень після підозр нардепам у справі "конвертів"

Трудові мігранти: порятунок чи бомба під країну?

© 2011 «АРГУМЕНТ»

Републікація матеріалів: для інтернет-видань обов'язковим є пряме гіперпосилання, для друкованих видань – запитом через електронну пошту. **Посилання або гіперпосилання повинні бути розташовані при використанні тексту - на початку використовуваної інформації, при використанні графічної інформації - безпосередньо під об'єктом запозичення.** При републікації в електронних виданнях у кожному разі використання вставляти гіперпосилання на головну сторінку сайту argumentua.com та на сторінку розміщення відповідного матеріалу. За будь-якого використання матеріалів не допускається зміна оригінального тексту. Скорочення або перекомпонування частин матеріалу допускається, але тільки в тій мірі, якою це не призводить до спотворення його сенсу.

Редакція не несе відповідальності за достовірність рекламних оголошень, розміщених на сайті, а також за вміст веб-сайтів, на які дано гіперпосилання.

Контакт: uargumentum@gmail.com